

ע"פ 8589/23 - איה עקל נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8589/23

לפני:

כבוד השופט דוד מינץ
כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
איה עקל

המערערת:
נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש'
מנדלבום) מיום 15.8.2023 בתפ"ח
37996-03-20
כ"ו בחשוון התשפ"ה (27 נובמבר 2024)

תאריך הישיבה:
בשם המערערת:
בשם המשיבה:

עו"ד ורד חלאוה

עו"ד סיון קוריס

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט דוד מינץ:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבום) מיום 15.8.2023 בתפ"ח 37996-03-20, בו הושתו על המערערת 4 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

1. ביום 6.3.2023 הורשעה המערערת על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לה עבירות של מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (שני מקרים); איסור פעולה ברכוש טרור לפי סעיף 32(א)(3) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור) (מספר מקרים); ניסיון לפעולה ברכוש טרור לפי סעיף 32(א)(3) לחוק המאבק בטרור וסעיף 25 לחוק העונשין; קשר לפעולה ברכוש טרור לפי סעיף 499 לחוק העונשין וסעיף

32(א)(3) לחוק המאבק בטרור; וקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין (מספר מקרים). הסדר הטיעון הושג לאחר שנשמעו כל ראיות המשיבה, ולאחר שהמערער העידה להגנתה.

2. בתמצית, כתב האישום מתאר כיצד המערער, שהייתה פעילה בעמותה שגייסה כספים לטובת תושבי רצועת עזה, הופעלה על ידי פעילי ארגוני טרור ביוזמה כי הם משתייכים לארגוני טרור, לצורך סיוע בלחימתם נגד מדינת ישראל. במסגרת זו, בין השנים 2015-2016 העבירה המערער לאדם ששויך לארגון הטרור החזית העממית תרופות וכספים שהשיגה במסגרת איסוף התרומות. כמו כן, בין השנים 2018-2020 ביצעה המערער משימות שונות שהוטלו עליה על ידי תושב רצועת עזה ששויך לארגון החמאס, ובכללן העברת כספים ששימשו בין היתר לפעילות הזרוע הצבאית של חמאס; העברת ציוד רפואי וביגוד; וניסיונות להעברת ציוד נוסף. כל זאת, תוך השגת מימון באמצעות מצגי שווא לפיהם הכספים מיועדים לנזקקים ברצועת עזה. ובנוסף, בין השנים 2019-2020 נוצר קשר בין המערער לבין פעיל בכיר במודיעין הזרוע הצבאית של חמאס, במסגרתו העבירה לו ולארגון החמאס סכומי כסף שונים שנועדו בין היתר לרכישת מחרטה, שגם אותם השיגה תוך הצגת מצגי שווא כאילו הכסף מיועד לנזקקים ברצועה.

3. בגזר דינו מיום 15.8.2023 עמד בית המשפט המחוזי על חומרת מעשיה של המערער. כן עמד בית המשפט על נתוניה של המערער - אזרחית ישראל, משכילה, בעלת משפחה ומי שהייתה הרוח החיה מאחורי העמותה - והדגיש את היעדר הסלחנות שיש להפגין כלפי פעילות של אזרחית ישראל היוצרת והשומרת על קשר רציף עם פעילי טרור המשויכים לארגונים שמטרתם היא השמדת מדינת ישראל. זאת בפרט כאשר מדובר בפעילות הכוללת העברת כספים וציוד אשר המערער ידעה כי הם עשויים לשמש לצרכים צבאיים שעלולים לסייע בתקיפת ישראל ואזרחיה. עוד ציין בית המשפט את העובדה שהמערער ניצלה את רוחב ליבם של תורמים תמימים שנענו לקריאותיה לסייע לתושבי רצועת עזה; שפעילותה לוותה בהטלת אימים על תושבת הרצועה על מנת שתסייע לה תוך ניצול של חולשתה; ושמעשיה לוו בתחכום, תעוזה והיעדר גבולות. הודגש כי אמנם לא מדובר בעבירות המצויות בגרעין הקשה של עבירות הטרור, אולם גם פעילות שכזו היא חמורה ואסורה.

4. בהמשך לכך, לאחר שסקר בית המשפט את הענישה הנוהגת במקרים דומים והעמיד את מתחם העונש ההולם על בין 3 ל-5 שנות מאסר, ניתנה הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו, לזכות המערער ניתנה הדעת לכך שהיא הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן, אם כי הדבר נעשה בשלב מאוחר בהליך; לנסיבות האישיות, לכך שהיא נעדרת עבר פלילי ושתפקדה לאורך חייה באופן חיובי; לפעילותה לטובת הנזקקים; לתקופת מעצרה; ולפגיעה שנגרמה ותיגרם למשפחתה ובעיקר לבניה. עוד ניתנה הדעת לשיקול הרתעת הרבים, ולכך שחרף הודאתה לא ניכרת הבעת צער ממשית מצדה או הכאה על חטא. בהתחשב בכל האמור הושתו על המערער 4 שנות מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך של 25,000 ש"ח.

5. מכאן הערעור שלפנינו, בו טענה המערערת כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לנסיבותיה האישיות; לעברה, ובפרט לפעילותה ההומניטרית הענפה עליה ניתן ללמוד אף מעדויות עדי התביעה; להיותה אדם נורמטיבי הנעדר עבר פלילי; ולפגיעה בתא המשפחתי שלה. כמו כן, לא ניתן משקל מספק להודאתה. המערערת אמנם ניהלה משפט, אולם כבר בעת חקירתה היא קשרה עצמה לאירועים, וניהול ההליך הביא לתיקון מהותי בכתב האישום המקורי. בעקבות תיקון זה הודתה המערערת תוך הבעת חרטה אמיתית וכנה, ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר. ובנוסף, לא ניתן משקל לתקופת מעצרה הארוכה של המערערת, הן מאחורי סורג וברית, והן בפיקוח אלקטרוני תוך ריחוק ממשפחתה; כמו גם לעובדה שבמשך 8 ימים היא שהתה בבית מעצר באגף עם גברים, בניגוד להוראות סעיף 10(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: פקודת בתי הסוהר), וזאת מבלי שדאגו לה לצרכיה הנשיים. בית המשפט נתן משקל עודף לשיקולי הגמול על פני נסיבותיה האישיות ובהינתן כל האמור יש מקום להתערבות בגזר הדין.

6. המשיבה מצדה סמכה את ידיה על גזר הדין. בטיעוניה בדיון שלפנינו עמדה באת-כוחה על חומרת המעשים בהם הודתה והורשעה המערערת, שכללו קשרים עם פעילי טרור שנמשכו במשך שנים. מדובר במעשים שכללו תחכום ותעוזה, ולעיתים תוך התנאה של מתן הסיוע לנזקקים בביצוע פעולות שישרתו את ארגוני הטרור. באשר לתנאי מעצרה באגף עם גברים, צוין כי עניין זה היה בידיעת בית המשפט המחוזי שכן התנהל לפניו משפט זוטא בו עלו טענות בנושא, וחרף זאת לא נמצא מקום להתייחס לכך בצורה כבדת משקל בגזר הדין. ולבסוף נטען כי הענישה שהושתה על המערערת אינה מחמירה יתר על המידה.

7. לאחר עיון בנימוקי הערעור ושמיעת טענות הצדדים בדיון שלפנינו נחה דעתנו כי דין הערעור להידחות.

8. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים שבהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או כאשר העונש שנגזר חורג באופן ניכר וממשי ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו לדוגמה לאחרונה: ע"פ 4650/24 סופיר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (27.11.2024); ע"פ 7506/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.11.2024)). מקרה זה אינו מצדיק את התערבותנו.

9. המערערת טענה בערעורה ארוכות כי בית המשפט המחוזי לא נתן בגזר דינו משקל ראוי לנסיבותיה האישיות, לפעילותה ההומניטרית, למשפחתה, להיותה אדם נורמטיבי, לתקופת מעצרה ולהודאתה. ברם שיקולים אלה צוינו "ברחל בתך הקטנה" ובאריכות בגזר הדין, וניכר בבירור כי הם קיבלו ביטוי בהעמדת העונש על אמצע המתחם שנקבע. אכן, לצד שיקולים אלה ניתן משקל גם לשיקולי הרתעה וקבלת אחריות, אולם לא התרשמנו שניתן לשיקולים אלה משקל עודף.

10. באשר לסוגיית תנאי מעצרה, מוכנים אנו להניח כי המערערת הוחזקה מספר ימים בתנאים שאינם עולים בקנה אחד עם הוראות סעיף 10(א) לפקודת בתי הסוהר, המורה על הפרדה בין כליאת אסירים לכליאת אסירות. עם זאת, ועל אף שעניין זה לא בא לידי ביטוי באופן מפורש בגזר הדין, לא מצאנו שיש בכך כדי להצדיק התערבות בעונשה של המערערת. כפי שנפסק לא אחת, ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית (וראו: ע"פ 2465/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2024); ע"פ 2909/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (7.2.2024)), ובמקרה שלפנינו העונש שהושת על המערערת הולם את חומרת מעשיה ואת מכלול נסיבות העניין.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה (27 נובמבר 2024).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

יוסף אלרון
שופט

דוד מינץ
שופט